

KVELDSTANKER til 24.okt. av Helga Hugdal

KONTAKT MED "SJEFEN"

" – mange finner det enklest å bøye seg for merkelappene og båsene som de blir tildelt."

"Hvem skal be for meg NÅ, da?" spurte han. Spørsmålet var nok retta mer mot ham selv og ut i lufta enn det var retta mot meg. Han hadde akkurat mista en kjær, eldre venn "som hadde kontakt med Sjefen der oppe". Selv er han ikke så interessert i den retningen. Men det har vært så trygt, dette å vite at noen ber – tross alt. Og av og til har han tatt en telefon på dager hvor livet ikke akkurat viser seg fra "rett-sida". Ikke det at han har SPURT på forbønn. Nei, SÅ langt gikk han ikke. Men han hadde fortalt såpass mye om vanskelighetene at det ble spurt i den andre enden: "Vil du at jeg skal be spesielt for dette?" Eller "jeg skal be ekstra for deg, jeg". Da hadde han mumla et "ja" eller en "takk", for det lå ikke for ham å vedkjenne seg FOR mye, heller. Men det hadde vært så godt. Så trygt. Ikke det at han nødvendigvis hadde fått det så mye lettere, heller. Men det VAR noe der...

Og nå var han altså alene. Og livsterrenget var ikke av de letteste, for å si det mildt. Og det var så få som hadde forutsetning for å forstå, følte han. Derfor kom hjertesukket: "Hvem skal be for meg NÅ, da?"

Jeg har møtt mange som ham. Veldig mange. Forsiktige, kjempende medvandrere som aldri har definert seg innenfor verken her eller der. ELLER som aldri har blitt definert innenfor, av folk rundt dem. Av og til er andres "plassering/rangering" så definitiv at mange finner det enklest å bøye seg for merkelappene og båsene som de blir tildelt. Dessverre. Og det sier seg selv at dette kan hindre tilnærming til fellesskap og arenaer hvor terrenget fra før er noe ukjent og dermed krever ekstra mot og frimodighet.

Jeg skulle ønske, inderlig, at våre fellesskap både i kirker og andre sammenhenger var "kokvarme" og inkluderende. Og åpne nok til å romme også dem som er "underveis" og som ikke vet hva de tror eller mener om alle ting. Åpne nok til å romme dem som lavmælt tenker at "kanskje fins det en Gud bak alt dette". Vi er alle underveis, på den ene eller den andre måten. Og det er greit. Og vi må få lov til å rusle i vårt eget tempo – ikke minst når vi søker de store sannheter og svar.

Lykke til, til deg og meg! God helg!

Helga H.